

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

07 דצמבר 2020

ת"פ 30392-06-20 מדינת ישראל נ' (עציר)

מספר פל"א 276549/2020

לפני כבוד השופט שמאי בקר

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המבקשת – עו"ד יניב זוסמן
ב"כ המשיב – עו"ד אבו סייף ומתמחה עאהד שרים
הנאשם – בהיוועדות חזותית

פרוטוקול

ב"כ הצדדים:

בהמשך לסיכומים מאמש, מבקשים לקבל את הכרעת הדין.

הכרעת דין

בראשית הכרעת הדין אני מורה על זיכוי של הנאשם מן העבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

טרם אכנס לגופו של עניין, יובהר כי הנאשם עצור מזה כ- 6 חודשים, ורק אמש, עד השעה 18:00 נשמעו סיכומי הצדדים בעל פה, ובנסיבות העניין, נוכח המעצר הארוך ולאור הזיכוי, החלטתי לתת את הכרעת הדין באופן המידי ככל הניתן, ולמעשה הכרעת הדין מוכתבת על ידי עתה לפרוטוקול בית המשפט, וחזקה על הקורא כי ייקח זאת בחשבון.

עוד הערה לפני תחילה: כתב האישום והפרשה כולה מתייחסים לעניינים רגישים שבינו לבינה, מזכירים יחסי מין כאלה ואחרים ושאר עניינים שהשתיקה יפה להם ויש בהם נגיעה לצנעת הפרט, הגם שכתב האישום עצמו לא כולל עבירות מין. בנסיבות אלה, ונוכח התרשמותי מאישיותה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

07 דצמבר 2020

ת"פ 30392-06-20 מדינת ישראל נ' [REDACTED] (נציר)

המיוחדת והשברירית של המתלוננת, אני מחליט – בהסכמת הצדדים – על איסור פרסום שמה (הסכמת הצדדים ניתנת עתה).

אין לפרסם אפוא, את שמה של המתלוננת, או כל פרט מזהה אחר, באופן ישיר או עקיף; למען הסר ספק – הכרעת הדין עצמה מותרת כמובן לפרסום.

כתב האישום, המענה לו והמשפט

כתב האישום הוגש בחודש יוני שנה זו והוא כולל עבירות של איומים (4 עבירות), תקיפה חבלנית של בן זוג, הפרת צו של בית המשפט שנועד להגן על אדם ותקיפה (סתם) של בן זוג.

לפי כתב האישום, המתלוננת והנאשם הם בני זוג.

ביום 05/02/2020 הוצא נגד הנאשם צו למניעת הטרדה מאיימת במסגרת ה"ט 72520-01-20 לפרק זמן של 6 חודשים, ולפיו נאסר על הנאשם ליצור קשר עם המתלוננת, להטרידה, לפגוע בפרטיותה, לאיים עליה או להתקרב אליה למרחק של 100 מטרים לפחות (להלן: "הצו").

ביום 03/06/2020, כך כתב האישום, עת ירדה המתלוננת מביתה שבתל אביב ונכנסה אל רכבה, חיכה לה הנאשם בסמוך לרכב, ואז אמר לה: "אוי ואבוי לך אם את לא נוסעת לכיוון שאני הולך", בעודו צועד בסמוך לרכב באיטיות. בהמשך לכך, ביקש הנאשם להיכנס לרכב ואמר למתלוננת שלא תתנגד כי הוא מעוניין לצלם אותה ואיים עליה בכך שאמר – "אם אני רוצה אני אביא לך משפחות פשע שיעשו לך בלגן".

הנאשם נכנס לרכב, ביקש מהמתלוננת שתסיע אותו אל התחנה המרכזית, ובמהלך הנסיעה לשם, עצרה המתלוננת את הרכב (היא נהגה) וביקשה מהנאשם שיצא מהרכב; בתגובה לכך איים הנאשם עליה ואמר – "את לא אוהבת אותי וזה יעלה לך ביוקר".

הנאשם לא יצא מהרכב וביקש מהמתלוננת שתסיע אותו לחורשה ליד כוכב יאיר והמתלוננת נענתה לבקשתו; כאשר הגיעו השניים לחורשה, ביקשה המתלוננת לשוב לביתה, אולם הנאשם נטל את מפתחות הרכב וביקש מהמתלוננת שתישאר ללון עמו בחורשה, וכך היה.

יום למחרת, בבוקר 04/06/2020 לפני השעה 07:00, נכנסו השניים חזרה אל הרכב והנאשם ביקש לקבל מהמתלוננת את מספר הטלפון העדכני שלה, זו סירבה ואזי נטל הנאשם את תיקה של המתלוננת ומשניסטה המתלוננת לקחתו בחזרה – תקף אותה הנאשם בכך שתפס את ידה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

07 דצמבר 2020

ת"פ 30392-06-20 מדינת ישראל נ' [REDACTED] (נציר)

1 השמאלית, נשך אותה בזרוע יד שמאל, תפס את אגודל יד ימינה וניסה להצמיד את האגודל למסך
2 הטלפון הסלולארי של המתלוננת, על מנת לפתוח את נעילת המסך של הטלפון.

3
4 משלא צלח מעשהו של הנאשם, הוא אמר למתלוננת – "אני אוריד לך את האצבע".

5
6 המתלוננת מסרה לנאשם, בתגובה, מספר טלפון שגוי וכאשר גילה זאת הנאשם החל לנהוג ברכב
7 לתוך החורשה; כתבה אישום מספר כי אזי הבחינה המתלוננת ברוכב אופניים שעבר במקום, החלה
8 לדפוק על החלון וצעקה על מנת לקבל עזרה. בתגובה לכך, כך כתב האישום, ביקש הנאשם
9 מהמתלוננת שתחליפו בנהיגה ברכב (כך במקור).

10
11 לאחר שהמתלוננת התיישבה בכיסא הנהג והחלה לנהוג, צפרה בצופר הרכב, וזאת כדי להסב
12 תשומת לב עוברי אורח. אז תקף הנאשם את המתלוננת בכך שמשך את ידה מההגה ואיים עליה –
13 "אני היום רוצח אותך את לא חוזרת למשפחה".

14
15 כתב האישום נחתם בכך שהוא מתאר את החבלות שנגרמו למתלוננת – שבר ציפורן ביד ימין,
16 המטומות ואכימוזות מקומיות בזרוע שמאל.

17
18 ביום 05/11/2020 התקיים הדיון הראשון בתיק בפניי (לאחר שהיה בדיוני מוקד) ואזי ניתן מענה
19 לכתב האישום; בתמצית ייאמר, כי הסנגור המלומד, עו"ד אבו סייף, טען כי כל הסיפור כולו - אינו
20 אלא עלילה, וכי המתלוננת בדתה את הסיפור מתחילתו ועד סופו. ומדוע? לשיטת ההגנה, הנאשם
21 הוא יליד שנת 1990, המתלוננת מבוגרת ממנו ב- 6 שנים, ולא רק זאת, אלא שהוא בחור ערבי והיא
22 יהודייה, ולטענת ההגנה – "המשפחה שלה כולה מתנגדים לקשר איתו וכל פעם שהייתה הולכת
23 איתו ונשארת איתו, כדי להצטדק בפניהם הייתה יוצרת מצב שהיא נמצאת שם לא מרצונה, והיא
24 הגישה כבר תלונות נגדו".

25
26 נוכח הכפירה החד משמעית, לאור העובדה שהנאשם זעק לחפותו, לאחר כחמישה חודשי מעצר,
27 נקבע התיק לשמיעת הוכחות כהרף עין, ונשמעו המתלוננת, רוכב האופניים שנזכר בכתב האישום,
28 מספר שוטרים, והנאשם עצמו.

29
30 אתמול בערב הסתיימה חקירתו הנגדית של הנאשם, הצדדים לקחו שעה קלה בכדי להתארגן, נשאו
31 סיכומיהם בעל פה, עו"ד זוסמן, התובע, טען כי יש להרשיע את הנאשם בכל סעיפי האישום, ההגנה
32 טענה ההפך כאמור, והכל נפרדו כאשר מתן הכרעת הדין נקבעה להיום בצהריים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

07 דצמבר 2020

ת"פ 30392-06-20 מדינת ישראל נ' [REDACTED] (נציר)

דיון והכרעה: לא ניתן לבסס הרשעה על בסיס עדותה של המתלוננת

זיכוי הנאשם מהפרת צו שנועד להגן על אדם

אלך מן הקל אל הכבד, ואתחיל בהתייחסות לעבירת הפרת צו בית משפט שנועד להגן על אדם.

לא יכולה להיות מחלוקת כי הצו התקבל אצל הנאשם, כדת וכדין, רק ביום 02/07/2020, עת נמסר לו הצו, פיזית, באדיבות אחד מסוהרי בית המעצר אבו כביר (נ/4).

אדרבא, פרוטוקול הדיון בעת הדיון לקבלת הצו, מלמד כי הצו ניתן במעמד צד אחד, ולמעלה מהצורך אוסיף כי מתוך הפרוטוקול עולה כי הנאשם גם לא ידע על מועד הדיון (נ/1).

יתר על כן: במהלך הדיון ביקש השופט שישב על המדוכה בעניין הצו מאת המתלוננת, לראות ראיות על תכתובת אלימה או מאיימת והמתלוננת לא הצליחה להראות למותב הנכבד תכתובת כאמור; לא בוואטסאפ, לא בפייסבוק, לא במקל ולא בסרגל.

גם זאת: לא יכול להיות חולק כי אפילו ניתן הצו כדת וכדין, ונמסר לנאשם בדרך כזו או אחרת עוד לפני 02/07/2020 – הרי שמהעדויות במשפט כאן עלה כי המתלוננת עצמה הפרה את אותו הצו, בכך שפנתה פעמים רבות לנאשם, בוואטסאפ. המתלוננת לא פנתה אל הנאשם ואמרה לו – שמע נא, התרחק ממני כי יש צו בידי האוסר עלייך להטרידני, אלא שפנתה אליו בדברים הבאים: "אני חולה נפש עלייך", "אהבה", "פסיכיאטרית עליך" וכיוצא באלה מסרים שקשה להתרשם מהם כי קיים צו, כי קיימת הטרדה, מאיימת או אחרת.

מכאן, שלא הוכח כי הנאשם ידע על הצו, לפחות כדין, בעת ההפרה מצדו (אין מחלוקת על עצם יצירת הקשר על ידו עמה); ולמעלה מן הצורך והדרוש כאמור, גם אם אכן נהג שלא כדין (ואיני קובע זאת) – הרי שבנסיבות העניין הספציפי, כאשר המתלוננת עצמה מפרה את הצו שהיא הוציאה (יכול שבעידוד אחותה, ראו הצו עצמו) – אין מקום להענישו בהפרת הצו, גם מבחינת הצדק.

אשר על כן, אני מורה כאמור על זיכוי הנאשם מהפרת הצו.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

07 דצמבר 2020

ת"פ 30392-06-20 מדינת ישראל נ' [REDACTED] (נציר)

הקדמה

סיפור המעשה, כפי שסופר לעיל בכתב האישום, מתאר מעין חטיפה, ובהמשך עלה מעדות המתלוננת בבית המשפט כי גם נכפה עליה לקיים יחסי מין עם הנאשם, באותה חורשה, זאת לצד עבירות אלימות, והסיפור מבוסס, ברובו, על מילתה של המתלוננת, מילה המתנגשת חזיתית במילתו של הנאשם.

שעיתי לאזהרתו של התובע היסודי, וראיתי לנגד עיניי את אזהרת בית המשפט העליון במסגרת ע"פ 1258/03 פלוני נ' מדינת ישראל פ"ד נ"ח (6) 625, שם נקבע כך:

"אכן, יכול שהתנהגותה של מתלוננת בעבירת מין (ואולי גם התנהגותו של מתלונן אחר הנתון במצוקה) תיראה למשקיפים עליה ממרחק של זמן וממרומי יישוב הדעת ושיקול הדעת של המשקיפים, מוזרה, בלתי הגיונית, בלתי נבונה ואולי אף מטופשת. יכול שאנו, היום, כאן, היינו נוהגים אחרת... בבואנו להסיק מסקנות מן ההתנהגות, אין אנו עושים זאת בגדר 'ביקורת התבונה' שבה, אלא בגדר ניסיון לקבוע אם נעברה עבירה. לעניין זה יש לבחון את מכלול הפרטים של ההתנהגות על רקע נסיבות הפרשה כולן כדי לאתר ולזהות את ההסבר הנכון והאמיתי להתנהגות".

בחנתי את נסיבות פרשה יוצאת דופן זו על רקע אזהרתו של בית המשפט העליון, ורשמתי לפניי, רשום היטב, כי ישנם אנשים שונים, טיפוסים שונים, מתלוננות שונות ומשונות, ונזהרתי שלא "לשופטן" דרך השאלה – כיצד היה נוהג האדם הסביר באותן הנסיבות. הקפדתי, כך אני סבור, לשאול אם נעברו כאן עבירות, תוך שאני מניח בצד התנהגות שנראית אינה סבירה או בלתי הגיונית, כאמור לעיל.

והנה, במקרה זה, חרף האזהרה המפורשת הנ"ל, וחרף הילוכי הזהיר, על קצות האצבעות ממש ביחס למתלוננת ולתיאוריה והסבריה, באתי לכלל מסקנה כי התנהגותה המוזרה, גרסתה יוצאת הדופן, המעוררת סימני שאלה (גם לשיטת התביעה עצמה) – כל אלה לא יכולים לעמוד, וכפי שיפורט וינומק להלן, לא ניתן לבסס הרשעה, גם לא קרוב לכך (בגדר אותה "רצועת ביטחון" הצריכה לחבוק הרשעה, כדברי בית המשפט העליון) – על בסיס עדותה.

אסביר: בנקל ניתן לראות כי הפלוגתא בין הצדדים היא ברורה, ולפיה טוען הנאשם כי כל הפרשה נולדה עקב חוסר שביעות רצון מצד משפחתה של המתלוננת מכך שהיא מקיימת מערכת יחסים עם ערבי שכמותו, ועניין זה, ורק עניין זה – הוא בבסיס התלונה (שלא הוגשה כלל על ידי המתלוננת, אלא על ידי אותו רוכב אופניים שעבר באותה חורשה).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

07 דצמבר 2020

ת"פ 30392-06-20 מדינת ישראל נ' (ציר)

1
2 לגבי דידי, כפי שמיד יפורט ויוסבר, גרסתו ועמדתו של הנאשם היא לא פחות מסתברת והגיונית,
3 מגרסתה של המתלוננת, ואדרבא.

4
5 השאלה הראשונה הצריכה פתרון היא זו: האם הייתה בכלל מערכת יחסים בין הנאשם למתלוננת?
6
7 ישתומם הקורא: הרי התביעה טוענת כך בסעיף 1 לכתב האישום, כי השניים היו בני זוג. ובכן,
8 המתלוננת עצמה השיבה לשאלה זו בלאו מוחלט, ניערה חוצנה מהנאשם, והבהירה כי לא דובים
9 ולא יער, לא מערכת ולא יחסים. לשיטתה, כל מה שהיה לה עם הנאשם אינו אלא תולדה של פחד
10 ואימה ממנו.

11
12 האומנם כך?

13
14 גם אם נתעלם מכך שכתב האישום עצמו סותר את גישתה (לשיטת התביעה בסיכומיה מדובר בעניין
15 משפטי, ולא היא, שהרי מדובר בעניין עובדתי גרידא, לטעמי, ואינך צריך להיות משפטאי מובהק
16 בכדי לדעת אם קיימת מערכת יחסים בין שני אנשים, אם לאו) – הרי שהעובדות מדברות בעד עצמן.
17
18 ראשית, אין חולק כי השניים הכירו בקיץ 2019, במפגש אקראי בקיוסק אשדודי (המתלוננת היא
19 תל אביבית ואילו הנאשם התגורר אז באשדוד, שם עבד).

20
21 על פי עדותה של המתלוננת, הרי שהמתלוננת הכירה את הנאשם לאחר שהיתה ברכבה מחוץ
22 לקיוסק פלוני, אז הביא לה בקבוקי בירה מהקיוסק, והחל ביניהם דו שיח, והיא קישרה כי הוא
23 "התחיל איתה".

24
25 בהמשך מסרה כי הנאשם נתן לה מספרי טלפון שלו, ולא חלפו ימים רבים, והנאשם עשה דרכו
26 במונית ספישל תל אביבה. מכיוון שכך הם פני הדברים, הרי שעל פניו היא יצרה קשר עמו, תוך
27 שימוש במספרי הטלפון של אותו מחזר מחוץ לקיוסק האשדודי.

28
29 שנית, המתלוננת אישרה כי אותו מפגש שני כלל מפגש בדירת אחותה בתל אביב, כאשר האחות לא
30 הייתה בבית, אז קיימו השניים יחסים מיניים כאלה או אחרים. המתלוננת הסבירה כי יחסים אלו
31 היו בכפייה.

32
33 שלישית, כאשר נשאלה המתלוננת בעדותה בבית המשפט כמה פעמים קיימה יחסים אינטימיים עם
34 הנאשם, השיבה כי עשתה כן משך 20-30 פעמים לערך. אולם, המתלוננת דבקה בגרסתה כי בכל

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

07 דצמבר 2020

ת"פ 30392-06-20 מדינת ישראל נ' [REDACTED] (נציר)

1 הפעמים הללו עשתה כן תחת הרושם המפחיד של מי שראתה כמשת"פ עם השלטונות או המשטרה,
2 או בן משפחה כזה, ולדבריה חששה ממנו.

3
4 רביעית, אין מחלוקת עוד, שבמסגרת המפגשים דלעיל, המתלוננת גם נסעה לאשדוד, שם גר הנאשם
5 כאמור, הגיעה אל דירתו, לטובת אותה מערכת יחסים. גם כאן הסבירה המתלוננת שעשתה כן רק
6 מתוך חשש ואימה מפני הנאשם.

7
8 אני מוכן להניח – כפי שהבטחתי לנוכח אזהרת בית המשפט העליון עליה עמדתי - שיש אנשים,
9 אישה במקרה הזה, רגישה ומוכת אימה, שהתנהלה באופן המוזר והיוצא דופן המתואר לעיל,
10 מעוצמת האימה שנפלה עליה (הגם שבוודאי שהכל יסכימו שמדובר בהתנהלות מוזרה ביותר).

11
12 אבל, יש גבול גם למוזרות, להתנהלות יוצאת דופן ולמה שמוכן בית המשפט לקבל ולהכיל, אגב
13 שמיעת מתלוננת כגון דא.

14
15 במה דברים אמורים? לאחר שהמתלוננת הוציאה את הצו נגד הנאשם (פברואר 2020), היא יצרה
16 קשר עם הנאשם, תוך שהיא משתמשת כאמור במילים הבאות במסגרת המסרים ששלחה לו:
17 "אהבה", "פסיכיאטרית עליך", "עשית עליי כישוף", "אני חולה נפש עליך", "אני 24/7 עליך" ועוד.

18
19 כאשר גבתו של בית המשפט הורמה אל על, והסנגור שאל את המתלוננת כיצד היא כותבת לו כך
20 שעה שהיא רועדת מפחד מפניו, השיבה המתלוננת, בעדותה בבית המשפט, כי עשתה זאת מחמת
21 העובדה שהיה לו לנאשם חוב כספי כלפיה, שלכאורה גנב ממנה כספים בעבר, ועל כן עשתה
22 "מניפולציה" (כך במילתה שלה) על וכלפי הנאשם על מנת להשיג את כספה בחזרה.

23
24 עיינו הראות, כי המתלוננת שטענה כי קיימה יחסי מין לאורך חודשים עם פלוני, הנאשם, רק
25 מחמת שהיא פחדה ממנו פחד מוות, עד כדי כך שנסעה לאשדוד על מנת לקיים עמו יחסים שם, בין
26 היתר, יוצרת עמו קשר, במתק שפתיים, רק כדי לנסות ולהחזיר לעצמה מספר אלפי שקלים בודדים.

27
28 הסביר הדבר?! האם הפחד והאימה – שהביאה לבקש צו נגד הנאשם - נעלמו כלא היו אל נוכח חוב
29 של 8,000 ₪?!

30
31 מוזר הדבר, מוזר מאוד, באמת ובתמים.

32
33 ועוד, בכלל לפני שנגענו בעלילת כתב האישום, הרי שההתכתבויות בין המתלוננת לנאשם מלמדות
34 כי יש ממש בגרסתו. בשלב מסוים בעדותו טען הנאשם כי היא יצרה עמו קשר באמצעות שיחת

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

07 דצמבר 2020

ת"פ 30392-06-20 מדינת ישראל נ' (ציר)

1 וידיאו, לאחר שהוצא הצו נגדו, ואז סיפר כי לתדהמתו הראתה לו את המתלוננת תמונה של מקום
2 עבודתו החדש (אולם שמחות), והוא תמה תמיהה גדולה, שכן אפילו אחיו עוד לא ידעו על מקום
3 עבודתו החדש, והוא התפלא על המעקב של המתלוננת עליו.

4
5 הנאשם סיפר זאת בעדותו, כאילו כמשיח לפי תומו, ולא הייתה סיבה מיוחדת לספר על עניין זה,
6 זולת כדי להראות שהמתלוננת היא זו שלא הרפתה ממנו, גם אחרי הוצאת הצו, וכי כן הייתה
7 מערכת יחסים בין השניים.

8
9 והנה, לסיפור הזה ניתן אולי למצוא אחיזה בחליפת הוואטסאפ בין בני הזוג (ת/17), שם, בין
10 מחיקה אחת לרעותה של מסרים על ידי המתלוננת (הסבירה שהוא מחק אז גם היא מחקה), כותב
11 לה הנאשם, בתדהמה – "וואי, איזה מעקב".

12
13 הנה כי כן, מערכת יחסים בין הנאשם למתלוננת, חרף הכחשתה המוחלטת של האחרונה, היתה גם
14 היתה, כך להתרשמותי.

15
16 האם יש ראייה לכך שמשפחתה של המתלוננת לא ראתה את הקשר בין השניים בעין יפה?

17
18 גם כאן התשובה חיובית. מן הראיות עלה כי הוריה של המתלוננת התנגדו לקשר ביניהם, והאחרונה
19 העידה שההורים פחדו שהיא "תישבר" ותפנה אל הנאשם חרף הצו שהוצא על ידה ועל ידי אחותה
20 נגד הנאשם. נשאלת השאלה – מה יש לה, למתלוננת, "להישבר"?

21
22 המתלוננת אף אמרה בחקירתה הנגדית כי עתה – "הכל נהרס עם ההורים שלי, אין תקשורת" (עמ'
23 52).

24
25 אמור עד כאן, עוד לפני שנכנסנו לסיפור ה"חטיפה", נמצאנו למדים כי לטענת ההגנה ולתזה
26 שהציבה הסנגוריה יש בסיס ממשי בחומר הראיות.

ה"חטיפה"

27
28
29
30 על פי עדותה של המתלוננת, הנאשם החזיק בה בכוח, תוך איומים על חייה, איומים קשים ברצח
31 ממש. גרסה זו אינה מתיישבת, על פני הדברים, עם העובדה שבמהלך ה"חטיפה" בה אחז ושלט
32 הנאשם במתלוננת משך כיממה, היו לה אינספור הזדמנויות, בקלות יחסית, לקום ולהימלט מפני
33 מי שקם עליה לכולתה. גם ההתנהלות עצמה לאורך המסע, ארוחות, מדורה לאור ירח, ועוד, לא
34 מסתדרות עם תלונתה המאוחרת למעשים אלה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

07 דצמבר 2020

ת"פ 30392-06-20 מדינת ישראל נ' [REDACTED] (ציר)

1

2

נלך עקב בצד אגודל אחרי המסע שעברו השניים יחדיו.

3

4

ראשית, הפגישה מתחת לביתה של המתלוננת; היא העידה כי הנאשם עמד מחוץ לרכבה תוך שהוא משמיע באוזניה איומים ולפי כתב האישום הוא גם אמר לה, בעודו צועד לצד הרכב באיטיות, לנסוע בעקבותיו.

6

7

8

קשה להלום "חוטף" שבא לפלונית ואומר לה, בעודה נוהגת ברכב, בואי סעי לאט לצידי. מדובר בהתנהלות די תמוהה מצד "החוטף הסביר". הרי המתלוננת כה חוששת מפניו, מי לידו יתקע שלא תלחץ על דוושת הגז ותימלט אל עבר האופק?

11

12

בהמשך נכנס הנאשם אל הרכב, לדבריו בהסכמה ובאהבה, אולם המתלוננת מסרה, בתשובה לתמיהה דלעיל, כי פחדה ממנו, ולאן תברח מפניו?

14

15

אגב, בעיניי תמוהה גם האמירה המיוחסת לנאשם בכתב האישום, לפיה אמר למתלוננת בעת כניסתו לרכב, כי אם לא תאפשר לו את זאת, יביא לה משפחות פשע שיעשו לה בלאגן.

17

18

מה לברנש מפחיד ומטיל אימה כדוגמת הנאשם, לזמן משפחות פשע כדי להלך אימה על אותה מתלוננת שברירית? מוזר הדבר מאוד בעיניי.

20

21

הנקודה הבאה בה עצרו גיבורי הסיפור במסעם המופלא הוא במרכז המסחרי ברחוב לה גוורדיה.

22

23

התמיהה הולכת וגוברת: המתלוננת סיפרה שאמרה לנאשם להתנדף מהאוטו (כנראה שלרגע אזרה אומץ רב באמירה כזו כלפיו) והלה סירב. כיצד הגיבה המתלוננת לאותו סירוב? נענתה לבקשתו של הנאשם, יצאה מהרכב והלכה לקנות אוכל לנאשם. כאשר הלכה לדאוג לנאשם לאוכל, לא פנתה למוכר, לא לעוברי האורח, לא לקבצן שעצרה לידו ונתנה לו נדבה (כך סיפרה בעדותה, משום מה), לאיש לא אמרה דבר. מדוע? רק למתלוננת פתרונים.

28

29

הסנגור שאל את המתלוננת לפשר התנהגותה, וזו הסבירה שלשיטתה מדובר במי שהוא סייען של השב"כ, חבר של השוטרים, והמתלוננת הסבירה שכך היא חושבת עד היום (חרף מעצרו הממושך של אותו משת"פ).

32

33

נקודה נוספת במסעם הגיאוגרפי – קולינרי של בני הזוג היה במסעדת "קפה – קפה" בטייבה. שם עצרו השניים, והמתלוננת סיפרה שהנאשם הזמין אותה לארוחה, והיא לא כל כך רצתה לאכול אבל

34

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

07 דצמבר 2020

ת"פ 30392-06-20 מדינת ישראל נ' [REDACTED] (ציר)

1 אכלה בכל זאת. והנה, גם כאן, אין מחלוקת כי הנאשם יצא מהמסעדה על מנת לשוחח בטלפון עם
2 פלוני, וגם את שעת הכושר הזו לא ניצלה המתלוננת, ה"חטופה" לכאורה, המאוימת והמפוחדת
3 (בלי מירכאות), על מנת להזעיק עזרה.

4
5 גם כאן לא החשה הסנגור ושאל את המתלוננת מדוע לא פנית לעזרה. המתלוננת השיבה כי בטייבה,
6 נוכח המקומיים, לא חשה בנוח, כי המנטליות שם היא לא להתערב, וגם אם הייתי זועקת לעזרה,
7 מדובר בעניינים שבינו לביתה, איש לא היה עוזר.

8
9 ההסבר הזה היה מניח את הדעת (אם נתעלם מאפיון המקומיים), לו הייתה המתלוננת נוהגת אחרת
10 בלה גוורדיה או מתחת לביתה, שם המקומיים אולי נוהגים אחרת.

11
12 בהמשך עצרו השניים במוסד של חבר של הנאשם, על מנת לאסוף ציוד של האחרון, שכן מן הראיות
13 עלה שהוא היה במעין סוג של מעבר דירה. גם שם לא פנתה המתלוננת לאיש, גם לא לחברו של
14 הנאשם, שאולי ידבר על ליבו, להניח לה, להציל את חייה.

15
16 בהמשך הגיעו השניים, לעת ליל, לחורשה שליד כוכב יאיר. על פי עדותה של המתלוננת הנאשם אסף
17 עצים, הדליק מדורה, ובהמשך קיימו השניים יחסי מין, כאשר המתלוננת אומרת שוב כי "לא יכלה
18 להתנגד".

19
20 אין מחלוקת בין הצדדים כי הנאשם, לאחר קיום יחסי המין, בסמוך או לאחר מכן, נרדם (לשיטת
21 המתלוננת שנתו הייתה קלה).

22
23 גם אז נשאלה, ביחס לערב בחורשה, מדוע לא הזעיקה עזרה, שעה שהנאשם ישן שנת ישרים (לפחות
24 לשיטת ההגנה), מדוע לא השתמשה בטלפון שהיה בחזקתה, מדוע לא קמה וברחה כל עוד נפשה בה?

25
26 המתלוננת השיבה כי פחדה, כי לא הכירה את הדרך, כי לא היה לה לאן לברוח, כי לא רצתה
27 להשתמש בטלפון פן תעיר את הנאשם, שיכול להתעורר מכל רשרוש קטן, ועל כן – נשארה איתו
28 שם עד הבוקר. נזכיר, זו אותה מתלוננת שחוששת לחייה.

29
30 תחנה נוספת אליה הגיעו השניים במסעם הוא בתחנת הדלק "דור אלון" ליד מושב פתחיה. כאן
31 מגיעה התמיהה לשיאה: בשלב זה העידה המתלוננת כי הנאשם איים עליה בחייה, ממש, והיא
32 העידה שהיא באמת ובתמים חשבה שהנה הוא הולך לרצוח אותה נפש.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

07 דצמבר 2020

ת"פ 30392-06-20 מדינת ישראל נ' (ציר)

1 רוצה לומר, שבשלב זה, לפי עדותה של המתלוננת, אין המדובר ב"סתם" פחד כללי או ערטילאי,
2 מפני משת"פ או חבר של שוטרים, אלא שהפעם באמת אמר לה הנאשם שהוא מתכוון לרצוח אותה.

3
4 בשלב זה, כאשר כך המתלוננת מוסרת בעצמה, כבר אין לה מה להפסיד, וכל אדם סביר היה ממלט
5 את עצמו מפני הרוצח הפוטנציאלי הנמצא איתה ברכב.

6
7 והנה, השניים מגיעים לתחנת דור אלון, המתלוננת יושבת ברכב, במושב הנהג, הרכב מונע (למען
8 הסר ספק המפתחות בחזקתה), הטלפון בידיה, והנאשם הלך לחנות הנוחות שבתחנת הדלק, על
9 מנת לקנות מוצרים כאלה ואחרים, והמתלוננת לא "טסה" מן המקום, כל עוד נפשה בה.

10
11 הייתכן הדבר? הסביר הוא?

12
13 המתלוננת הסבירה כי בשלב זה כבר המשטרה נכנסה לתמונה, שוטר פלוני שלח לה מסרון ובו
14 קישור לאיכון מיקומה, והיא החליטה להסתפק בכך.

15
16 כפי שכבר הבהרתי, בהינתן כלל הנסיבות בתיק זה, קשה להלום ולקבל את גרסתה של המתלוננת.

17
18 הקם להורגך – השכם לברוח ממנו הרחק ככל הניתן.

19
20 התנהלותה של המתלוננת, בתוספת התמיהות האחרות עליהן עמדתי, בלתי מתקבלת על הדעת,
21 מתיישבת יותר עם גרסתו של הנאשם, כי השניים יצאו לטיול רומנטי (במהלכו התגלעה מחלוקת
22 מסוימת ביניהם, על כך בהמשך), ולא יותר מכך.

23
24 אגב: המתלוננת, חרף כל האמור לעיל, דווקא כן ניסתה לזעוק לעזרה בשלב מסוים, עת היו השניים
25 ברכב בחורשה, שעה שנאבקה עם הנאשם על הטלפון שלה. לשיטתה, ואני מקבל גרסתה לעניין זה
26 (פלגין דיבורא) – ביקש הנאשם לחטט לה בטלפון הנייד שלה, והיא לא הסכימה.

27
28 אני תמה: מנין אזרה המתלוננת המפוחדת עוז להתנגד לרוצח הפוטנציאלי המבקש ממנה את
29 הטלפון שלה? מדוע דפקה בחלון וזעקה לעזרת רוכב האופניים בעת שהייתה בחורשה, מה שלא
30 עשתה בטייבה, בלה גארדיה, בדור אלון ובפתחיה? האם יתכן שכאשר המאהב שלה ביקש לראות
31 מה אוצר הפלאפון שלה אזי קיבלה פתאום אומץ יוצא דופן להתנגד לו? להיאבק בו ממש? הדבר
32 אינו מתיישב עם השכל הישר.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

07 דצמבר 2020

ת"פ 30392-06-20 מדינת ישראל נ' (ציר)

1 כאמור, חרף כל התמיהות הללו, והגבות שהורמו, הייתי מוכן להניח שאולי מתלוננת פלונית, שהיא
2 שונה במקצת מאחרים, יכולה למסור גרסה כזו, ושתהא אמת.

3
4 אבל, בזוכרנו את הכחשתה את מערכת היחסים, את היוזמה המניפולטיבית שלה, לדבריה שלה (גם)
5 אם נאמרו בתמימות, הרי שעדיין עשתה שימוש בכך שהנאשם כרוך אחריה), לפנות לנאשם כה
6 מאיים רק בשביל לקבל כסף שמגיע לה – כל אלה לא מאפשרים לי, חרף אזהרת בית המשפט
7 העליון, כמצוטט לעיל, לקבל את גרסתה ולתת לה משקל.

8
9 יתרה מזו: קיימת ראייה נוספת, חותכת, תרתי משמע, המלמדת על כך שלא ניתן משקל של ממש
10 לעדותה של המתלוננת. הכוונה היא לטענתה ביחס לחלק הראשון של ה"חטיפה", אז איים עליה
11 לכאורה הנאשם בסכין.

12
13 ראשית, מעניין לראות שבמסגרת העימות שנערך בינה לבין הנאשם, נשאלה המתלוננת "מה הקשר
14 שלך אליו", והיא ענתה – "הוא איים עליי ושדד אותי באירוע שהיה בחודש ספטמבר – אוגוסט
15 (2019)".

16
17 רק לאחר שנשאלה, רועננה, על ידי השוטר, "על מה התלוננת?" השיבה ומסרה פרטים הקשורים
18 לכתב האישום. אבל, מעניין כאמור, לראות שמה שעמד לנגד עיניה של המתלוננת, חרף הטראומה
19 הקשה שעברה משך 24 שעות עם רוצח פוטנציאלי שפל, הוא השוד, הוא החוב שהוא חב לה
20 מאוגוסט דאשתקד.

21
22 ולעניין הסכין: המתלוננת סיפרה לשוטרים בשטח, שעטו על ה"חוטף" בסמוך לתחנת הדלק כי
23 "איים עליה בסכין והכניס אותה לרכב". ראה זה פלא – גרסה זו לא מופיעה בכלל בכתב האישום.

24
25 לא זו אף זו, גם גרסה זו קיבלה מספר גרסאות.

26
27 כאשר נשאלה המתלוננת בעימות על ידי הנאשם עצמו האם ראתה אותו אי פעם מאיים על אדם
28 בסכין או במברג, היא השיבה – "מה זה קשור למקרה?". אכן, גם בית המשפט מתחיל לשאול את
29 השאלה הזו ממש.

30
31 רק כאשר השוטר בן דוד הזכיר למתלוננת כי היא התלוננה שהיא ראתה סכין אצל הנאשם, אמרה
32 שכאשר הוא התקרב לאזור ביתה היא ראתה "משהו חד מתכתי שהיה נראה לי כמו סכין או מברג".
33 המתלוננת נשאלה האם הנאשם החזיק את החפץ ביד כאשר איים עליה? – והיא השיבה "כן".

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

07 דצמבר 2020

ת"פ 30392-06-20 מדינת ישראל נ' [REDACTED] (ציר)

1 השוטר, הבקיא בחומר, שאל אותה שוב בעניין זה, והמתלוננת תיקנה: "הוא הוציא את זה קצת
2 מהכיס אבל לא החזיק את זה ביד".

3
4 כאשר השוטר לא הרפה ושאל אותה – "האם במהלך כל הזמן ששהו יחד הוא איים עליה עם סכין"
5 היא השיבה "לא... אני לא יכולה לזכור את כל הפרטים".

6
7 באמת, כיצד ניתן לצפות מאדם שנלקח על כורחו מביתו, במכוניתו, לזכור אם הנבל שלקח אותו
8 מביתו לחורשה ולמקומות רחוקים – החזיק בידו סכין בעת שאיים עליו?

9
10 זה לא נגמר כאן. בבית המשפט העידה המתלוננת כי הנאשם הגיע לכיוונה כועס "ויש לו משהו
11 בכיס, משהו בולט כסוף", ובהמשך ענתה לסנגור, כי "הוא הבלית משהו מהכיס שלו, משהו כסוף
12 וזה הלחיץ אותי והרגשתי מאוימת. לא יכולה להגיד בוודאות שזה היה סכין".

13
14 נזכיר, שלשוטר בשטח, מיד בתום האירוע, השיבה המתלוננת כי הנאשם איים עליה בסכין.

15
16 למותר לציין כי ברכב בו נסעו השניים לא נמצא סכין, המאשימה לא האשימה את הנאשם בהחזקת
17 סכין שלא כדין מחוץ לחצרים, ורק נתפס מברג קטן בתוך שלל הציוד של הנאשם שהיה ברכב,
18 והשוטר קפלן שהעיד בבית המשפט, מסר בהגינותו כי המברג לא היה במקום נגיש (דוגמת תא
19 כפפות, או ידית הדלת), אלא בין החפצים – "זה לא היה ברמת נגישות שאם מוצאים בכוח את
20 החשוד מהרכב זה היה הדבר הראשון שאתה רואה. היה מזוודות ותיקים והמון ציוד של החשוד...".

21
22 הנה כי כן, גם ה"סיפור" על הסכין, על האיום באמצעותו, רק מכרסמים עוד בגרסתה של המתלוננת.

גרשון גרשון

23
24
25
26 התביעה, בצדק, הפנתה לעדותו של רוכב האופניים, השומרוני הטוב, גרשון גרשון, שעבר במקום,
27 באותה חורשה, אז חזה במאבק על הטלפון בין השניים (כך להבנת בית המשפט, כפי שיוסבר להלן).

28
29 המאשימה, שהיתה מודעת לקושי מגרסת המתלוננת, הצביעה על גרשון, עד מצוין ואובייקטיבי,
30 וכאילו אמרה – הנה חיזוק לפחות לאותה תקיפה חבלנית המצוינת בכתב האישום.

31
32 אין לי מחלוקת עם התביעה על האיש, גרשון גרשון. הלוואי הכל עוצרים את דיוושם, או כל תחביב
33 אחר, על מנת לסייע לעלמה במצוקה, כפי שהם רואים זאת, ומתקשרים מיד למשטרה, לא מרפים,

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

07 דצמבר 2020

ת"פ 30392-06-20 מדינת ישראל נ' [REDACTED] (נציר)

מתקשרים פעם אחר פעם. למען הסר ספק, אין שמץ של ציניות בדבריי, ואני מסיר את קסדתי, בפני חברי רוכב האופניים – גרשון גרשון.

אולם, כפי שאסביר להלן, קשה לתת משקל מלא לעדותו, חרף העובדה שברי לי שהוא שומרוני טוב ואזרח למופת, ואין לו שום נגיעה למי מהצדדים בתיק.

אסביר : גרשון העיד בבית המשפט כי ראה התרחשות אלימה בתוך הרכב בו שהו בני הזוג, גיבורינו, והוא מסר כי ראה גבר מכה אישה "מכות נמרצות".

כאשר בית המשפט שמע את גרשון מוסר עדות זו בבית המשפט, הוא נדרך, שמא אכן מדובר במתלוננת יוצאת דופן, שאת גרסתה קשה להלום, אבל הנה – עד אובייקטיבי שיוצק תוכן לדבריה, ומפיח רוח חיים בגרסתה המוזרה.

אלא, שלאחר החקירה הנגדית שנערכה לגרשון, התבררה תמונה שונה במקצת.

מתברר, שגרשון, שאני מאמין לו שחרד לגורלה של העלמה במצוקה בתוך הרכב, התקשר למשטרה פעמיים : פעם ראשונה, כאשר הוא רוכב על אופניו, האדרנלין בדמו, והאירוע טרי, רק עתה ראה את שני בני הזוג ברכב והוא מוסר למוקד 100 על אישה שנמצאת במצוקה ברכב. גרשון אינו מדבר על מכות נמרצות, או על אגרוף.

בהמשך, כאשר חזרה נשימתו של הרוכב אליו, הוא הבחין בסנדל, התקשר שוב למשטרה ומסר למוקד, הנה מצאתי סנדל של הקורבן, לתשומת לבכם.

מראיות התיק, ממצלמות הגוף של השוטר שעצר את רכב השניים ליד פתחיה, אכן עולה כי מדובר בסנדלה של המתלוננת (הגם שקראה לו כל הזמן בעדותה "נעלי"). אבל, גם בשיחה השנייה למשטרה אין גרשון מדבר על מכות נמרצות.

הוגש מזכר, ת/16, שבו מדבר שוטר עם גרשון, רושם מפיו מה שראה האחרון באותו האירוע; גם אם אתעלם משאלת העדות מפי השמועה, הרי שהמזכר מדבר על מאבק וחילופי מהלומות, כאשר הגבר מכה את האישה. הגרסה הזו קרובה יותר למכות הנמרצות ולאגרוף שהזכיר גרשון בבית המשפט, אולם עדיין – אין המדובר באותה גרסה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

07 דצמבר 2020

ת"פ 30392-06-20 מדינת ישראל נ' [REDACTED] (נציר)

1 בעדות שנתן גרשון במשטרה, אליה סר בטובו ובהיותו אזרח מצוין, דיבר על מאבק, כאשר גבר מכה
2 אישה (העדות לא הוגשה ואני למד על כך מתוך שאלה ששאל הסנגור את גרשון על דוכן העדים,
3 עמוד 58).

4
5 אנו רואים איפוא, מעין הסלמה ברמת האלימות שמפעיל הנאשם כלפי המתלוננת, אליבא דגרשון,
6 כאשר לטעמי, גרשון שדיבר על מרחק של 20-30 מטר מהרכב, תוך שהוא מתקרב עד הרכב ממש,
7 כשהוא רוכב על אופניים ומסביר בעדותו שהיה עליו להתרכז, והאירוע היה קצר, משך כ-45 שניות
8 לשיטתו מההתחלה ועד הסוף – אני סבור כי יש כאן מעין "השלמה", אולי טבעית, אולי "הגיונית"
9 של הפרטים, שהרי העד מסביר לעצמו שראה עלמה במצוקה, ולכן הגענו עד הלום, כך שבבית
10 המשפט כבר הרחיק לכת ומסר על מכות נמרצות ואגרוף שנתן הנאשם למתלוננת.

11
12 לא הייתי מעז לקבוע קביעה זו, להטיל דופי באותו רוכב אופניים מצוין, לולא המתלוננת עצמה,
13 בגרסתה המפורטת, לא מסרה על מכות נמרצות או על אגרוף שהכה בה הנאשם. אין זכר לאירוע
14 כה אלים כפי שתיאר גרשון בעדותו בבית המשפט. אדרבא, יש הסכמה מסוימת, לטעמי, כי השניים,
15 בני הזוג, רבו על שאלת ההחזקה והחיטוט בטלפון.

16
17 נזכיר, המתלוננת דיברה על משיכה ביד (מן הסתם על מנת להשיג את הטלפון), על נשיכה ועל ציפורן
18 שבורה. בשום פנים ואופן לא דיברה על אגרופים ומכות נמרצות. למותר לציין, כי הנאשם עצמו
19 הכחיש את הדבר.

20
21 על כן, נוכח האמור לעיל, לא ניתן לקבוע, בוודאי לא ברמה הנדרשת, מעל לכל ספק סביר, כי אירעה
22 תקיפה ברכב כמתואר בכתב האישום, ובוודאי לא כמתואר על ידי גרשון. יצוין, כי החוקר בתחנת
23 המשטרה טען כי לא ראה ציפורן שבורה, והנשיכה (אם התמונה אכן משקפת נשיכה) – יכולה להיות
24 מוסברת בנקל ביחסי המין שקיימו השניים, או מכל סיבה אחרת.

25
26 בשולי הדברים יצוין, כי לא טוב בעיני בית המשפט האירוע המתואר ברכב, ואני מציע לנאשם שלא
27 לנוח על זרי הדפנה נוכח זיכוי מהתקיפה, ובכלל, שכן בוז לכל גבר ש"מבקש" לעיין בטלפון של בת
28 זוגו, לחטט שם, לפגוע בפרטיותה, אם מקנאה או אם מכל סיבה אחרת, ובעיני מדובר במעשה שלא
29 ייעשה.

30
31 עם זאת, הנאשם לא הואשם בעבירה של פגיעה בפרטיות או בניסיון כזה, ועל כן אסתפק בנויפה
32 ובהבעת מורת הרוח מהתנהלות זו בתוך הרכב, כלפי המתלוננת. גם אם, לדבריו, השניים הם בני
33 זוג שיצאו לערב רומנטי, אל לו לחטט לה בפרטיותה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

07 דצמבר 2020

ת"פ 30392-06-20 מדינת ישראל נ' (גציר)

המחדל החקירתי

על כל האמור לעיל, יש להוסיף מה שבית המשפט רואה כמחדל חקירתי היורד לשורש תיק זה.

הנאשם מסר בחקירתו ובבית המשפט כי ממש בשלב הראשוני של "החטיפה", עת פגש את המתלוננת מתחת לביתה, ראה אותם שכן של המתלוננת, ולו שיער לבן ושני כלבים, והוא מהקומה השביעית, כך הנאשם. הנאשם גם מסר כי אותו שכן ראה אותו ואת המתלוננת מתגנפים ברכב, בניגוד גמור לטענה של המתלוננת כי הוא נכנס לרכב תחת איומים.

לא צריך להיות שרלוק הולמס בכדי לאתר את השכן חובב הכלבים, ששיבה זרקה בשערו.

נכנסים לביתה של המתלוננת, לוחצים על כפתור המעלית, ובפנים – לוחצים "7", והנה יכולה הייתה המשטרה למצוא ראייה, אולי מזכה, רחמנא לצלן.

המשטרה לא עשתה דבר עם המידע האמור, מידע שיש בכוחו כדי לזכות הנאשם, כדי לקחת את טיוטת כתב האישום ולגורסה לאלתר.

בע"פ 5019/09 **דביר חליווה נ' מדינת ישראל**, קבע בית המשפט העליון כי המשטרה חייבת להתמקד בחקר האמת, בהשגת ראיות אובייקטיביות ופוזיטיביות, באיתור עדי ראייה ובהמשך נאמר כך :

"בית משפט זה חזר והתרה ברשויות החקירה לבל תתמקדנה רק באיסוף ראיות המבססות את אשמתו של החשוד והזכיר להם את חובתם לאסוף את **כל הראיות** אשר יש להן קשר ישיר לפרשה הנחקרת – ובלבד שאיסופן של הראיות הנ"ל איננו כרוך במאמץ יוצא דופן".

ובהמשך, תוך ציטוט מפרשה אחרת, נאמר באותו פסק דין כך :

"כאשר מגיע בית המשפט למסקנה כי חרף הראיות שנאספו, ואשר מצביעות לכאורה על אשמת הנאשם, קיימת עדיין אפשרות כי הראייה שלא נאספה היתה מעלה ספק סביר באשמתו – או אז הדין הוא שיש להורות על זיכוי מחמת הספק..."

לשיטתי, השאלה המכרעת איננה האם יש בכוחה של הראייה שלא נאספה כדי להקים ספק סביר באשמתו של המערער, אלא האם עוצמת המחדל שבאי – אסיפתה חמור עד כדי כך שניתן לומר שנתקפחה זכותו החוקתית של המערער למשפט הוגן כדי כך שיש הצדקה לזיכויו..."

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

07 דצמבר 2020

ת"פ 30392-06-20 מדינת ישראל נ' [REDACTED] (ציר)

1 האמור לעיל יפה לענייננו, מקל וחומר בן בנו של קל וחומר: שכן, לא זו בלבד שבמקרה כאן לא
2 הגעתי למסקנה כי הראיות שנאספו מצביעות על אשמת הנאשם, אלא גם – וזה העיקר – כי הראיה
3 שלא נאספה כאן היא כזו שלא מקימה ספק סביר באשמת הנאשם, אלא שהיא מושכת את הקרקע
4 מתחת לכל כתב האישום.

5
6 ודוק: הרי אם נכנס הנאשם בשמחה ובששון לרכבה של המתלוננת, תוך שהוא מתגנף עמה, לעיניו
7 המשתאות של השכן שהוציא את כלביו לטיול, האם היינו מגיעים עד הלום? האם היה מוגש כתב
8 אישום? ברור שלא.

9
10 על כן, נוכח המחדל החקירתי יוצא הדופן הזה, גם נוכח המחדל החקירתי הזה, שהוא כאמור
11 "מחוזק", ביחס לקריטריונים שנקבעו בפסיקה, אין ספק בלבי כי יש להכריז, מני וביה, על זיכויו
12 של הנאשם.

13
14 התביעה בסיכומיה שאלה, מדוע לא הביאה ההגנה את השכן, על כלביו, לבית המשפט? הרי זו ראייה
15 מזכה.

16
17 אפנה את התביעה לדברי כבוד השופט מלצר, ביחס לשאלה זו ממש, שם דחה בית המשפט הצעה
18 זו מכל וכל, תוך שהוא מנמק בשלושה:

19
20 א. עדים פוטנציאליים אמורים לחזק את גרסת המתלוננת, ולכן אין לבוא בטענות להגנה;
21 יכול שנימוק זה יפה לפרשת חליווה ולא לכאן, הגם שאינני בטוח בכך כלל ועיקר.

22 ב. וזה העיקר בעיניי, כאן: במשפט הפלילי החובה לחקור ולאסוף ראיות רלוונטיות מוטלת
23 בראש ובראשונה על רשויות האכיפה. תפקידן של המשטרה והתביעה איננו להאשים
24 חשודים או להרשיע נאשמים, אלא לאסוף ראיות לצורך חשיפת האמת. במקרה דנן, לא
25 עמדה המשטרה במשימה זו, בהיבט השכן שלא נחקר.

26 ג. וגם זאת: יכולתו של נאשם לזמן אדם לעדות ולחקור אותו, בישראל, קמה רק בשלב
27 המשפט עצמו ולא לפני כן. ניתנת האמת להיאמר, אם בכלל, ואם בפרט בתיק זה – מדובר
28 במשימה בלתי אפשרית.

29 יתאר נא הקורא את [REDACTED] הנאשם, דופק על דלתו של השכן בקומה 7, אומר לו –
30 ערב טוב, אני הנאשם בתיק החמור שהוגש זה עתה, ואני סבור שיש בכוח עדותך לסייע;
31 התוכל לעזור? וכל מילה נוספת – רק גורעת.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

07 דצמבר 2020

ת"פ 30392-06-20 מדינת ישראל נ' [REDACTED] (נציר)

1 לפני חתימה: לא נעלמה מעיני העובדה שגם הנאשם לא תמיד דייק בפרטים, לשון המעטה. כך
2 למשל, כאשר נשאל אם נהג ברכב בחורשה, השיב בשלילה, ואין לי ספק כי הוא לא תיאר את
3 הדברים כהווייתם.

4
5 הרי גם גרשון וגם המתלוננת מסרו אחרת, ואין לי כל טעם לסבור אחרת. אדרבא, לנאשם אין כל
6 כך רישיון נהיגה ועל כן נראה לי בהחלט שלא שש למסור כי נהג באותה חורשה. ראייה לכך שלא
7 דייק מצאתי גם בדבריה של המתלוננת (שכאמור, לא כל עדותה אינה אמת), שמסרה כי עת יצאו
8 השניים מהחורשה היא "עלתה על ההגה", מן הסתם מהסיבה שלנאשם אין רישיון נהיגה.

9
10 אגב, התנהלות מתחשבת כזו, של בת זוג כלפי חברה חסר רישיון הנהיגה, מתיישבת היטב עם
11 מערכת יחסים והבנה הדדית, מאשר עם הסיפור המתואר בכתב האישום. קשה לי להלום אדם
12 שחוטף את זולתו, מקיים איתו יחסי מין בכפייה, מאיים עליו ברצח לא פעם, אבל כאשר הוא מגיע
13 לנהיגה על הכביש, הוא עוצר, אומר – זה לא! לא יקום ולא יהיה שאנהג ללא רישיון נהיגה, אנא
14 החליפי אותי, חטופה חביבה.

15
16 בכל זאת, בעוד שדבריו של הנאשם, אותם הדברים, המעטים, שכן התנגשו באמת, לא היו בליבת
17 המעשים והעבירות המתוארות, הרי שאי הדיוקים והתאונות החזיתיות של האמת עם גרסתה של
18 המתלוננת, נגעו גם נגעו בדיוק בליבת כתב האישום ובעבירות המתוארות, ומכאן, גם מכאן, זיכויו
19 של הנאשם.

20
21 גם ראיתי לנגד עיני את יתר ה"חיזוקים" אליהם הפנתה התביעה, והכוונה היא למסמכים
22 הרפואיים, לעדות על מצבה של המתלוננת לאחר האירוע, להקלטות השיחה של המתלוננת עם בני
23 משפחתה, לצעקות ה"איה" ששמענו בעת השיחה, אולם אני סבור שבמכלול הנתונים ולאור כל
24 המפורט והאמור לעיל, לא רק שמדובר בעניינים שניתנים להסבר, אלא שהם שוליים, לא פוגמים
25 כהוא זה בתמונת הזיכוי המתחייב בפרשה זו.

26
27 סוף דבר איפוא, שנוכח כל האמור לעיל, אני מורה על זיכויו של הנאשם מכל העבירות המיוחסות
28 לו בפרשה זו.

29
30 הנאשם ישוחרר לאלתר מבית כלאו.

31
32 לבקשת התובע, אני רושם כי הדיון הסתיים בשעה 15:16.

33
34 זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתל אביב תוך 45 יום.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

07 דצמבר 2020

ת"פ 30392-06-20 מדינת ישראל נ' (ציר)

1
2
3

ניתנה והודעה היום כ"א כסלו תשפ"א, 07/12/2020 במעמד הנוכחים.

שמאי בקר, שופט

4
5

הוקלד על ידי קארין מטמון